

De Sophia-Augusta Stichting.

De bruid ontving van de hooge gasten een fraaie en kostbare waaier ten geschenke, die op het oogenblik het eigendom is van den heer J. Vita Israël te Amsterdam; de bruidegom een ring, die in een rand met diamantjes bezet een miniatuurportret van den Prins bevat, dat draaibaar is en aan de keerzijde dat van de Prinses vertoont.

Deze ring is in het bezit van Mevrouw Suasso geraakt, die het evenwel niet noodig schijnt geacht te hebben omtrent de geschiedenis daaraan verbonden eenige aantekening te doen.

Een afdeeling bevat Italiaansch werk, blijkbaar op reis aangeschaft, borstspelden en oorhangers in lava, camee, bloedkoraal en mozaïek, en andere lijfsieraden, als armbanden en borstspelden, die fraai gevonden werden in de jaren tusschen 1840 en 1870 en hier het lot ontgaan ter smeltkroes verwezen te worden, zoodat zij in volgende tijden getuigenis kunnen afleggen van het lage pijl waarop de smaak in die dagen gedaald was.

De overige vakken zijn gevuld met horloges. Horloges zonder tal.

HORLOGES.

Mevrouw Suasso heeft een soort hartstocht gehad voor horloges. Er moet een winkelier geweest zijn, die haar doorlopend horloges op zicht zond, en al die horloges werden gehouden. Op haar sterfbed schafte zij er zich nog een aan voor vier-en-twintig honderd gulden. Er zijn er van alle soort, tijd en makelij, — ook van namaak.

Horloges met gedreven kasten, horloges zonder wijzers, horloges met speelwerk, reuzenhorloges, heel kleine horloges, dikke en dunne horloges, dames- en heerenhorloges.

In een afdeeling heeft men bijeengebracht omstreeks zestig stuks horloges, alle met zeer kleine uurwerken, verscholen in allerlei snuisterijen, op het weelderigst bezet met paarlen of brillanten, geschikt, of ook wel niet geschikt, om ergens een damestoilet te versieren.

Sommige hangen aan chatelaines, andere, in den vorm van een bloemknop, zijn voorzien van spelden om op een balkleed vastgestoken te worden, andere zien er uit als een aardbei, een gouden kastanje, een viool, of zijn vervat in den steel van een lorgnon.

Het geheel vertegenwoordigt een aanzienlijke waarde — van inkoop.

Uit dit vertrek komt men in een gangetje met staand en liggend marmar, waar een mahoniehouten deur toegang verleent tot een zaal, die in zijn geheel is uitgebroken uit het huis op de Keizersgracht over de Westermarkt, waarin een tijd lang het Burgerziekenhuis gevestigd is geweest.

Het was een zeer groot huis, zeven ramen breed, dat al menige verbouwing had ondergaan en waarschijnlijk uit de XVIIe eeuw afkomstig was. Aan den achtergevel waren twee vertrekken gelegen, in elkander loopend, een van vier en een van drie ramen breed. Het eerste vertrek moet indertijd voorzien zijn geweest van een orgel, dat op het oogenblik dienst doet in een dorpskerk aan de Vecht; het andere vertrek was tot op het laatst nog grootendeels in den staat waarin het omstreeks 1748 betimmerd was.

Reeds vóór dien tijd was hier te land de volkseigen bouwstijl in verval geraakt. De Fransche smaak was ook op dit punt overheerschend geworden. Prins Willem III, de groote tegen-